

Život vo Veľkom Grobe

Ročník IX. číslo 1 / JÚL 2021

časopis občanov obce Veľký Grob

Hasiči na deti v obci nezabudli /str.6.

Advokátka
Janka Benková
je naša rodáčka

/str.10.

Pandémia ochromila aj
hudobníkov, Marco Rajt
z Veľkého Grobu to pocítil
tiež /str.11.

Indiánske
leto
vo Veľkom
Grobe /str.8.

„Tolko negatívnych emócií z pohľadu občana na Slovensku som ešte nezažil ako počas pandémie,“ hovorí starosta obce Veľký Grob Viliam Rigo.

• **Covidový rok potrápil aj našich starostov. Zaskočil ich a mnohých aj vyviedol z miery, lebo nie všetky rozhodnutia z vlády boli vždy v súlade s tým, ako sú nastavené samosprávy. Viliam Rigo je starostom obce Veľký Grob už viac volebných období. Prvá otázka pre neho, ako hodnotí ubehnutý „covidový“ rok, keď sa pozerá do spätného zrkadielka.**

- Prvé signály zo zahraničia nám naznačovali niečo, o čom sme nemali ani potuchy. Myšlienkové pochody nám nepripustili, že sa to vôbec môže týkať aj nás. S pribúdajúcimi mesiacmi sme si začali uvedomovať, že to neostáva len na kontinentoch mimo Európy. Počas jarných prázdnin prichádzali zmiešané informácie o niečom, čo mnohí z nás nechápali a len ťažko prijímali ako fakt. Ľudia sa predčasne vracali z prázdninových lyžovačiek, wellness pobytov, či už to bolo z opatrnosti, zo strachu alebo z dôvodu objavujúcich sa symptómov ochorenia. Aj keď sa ešte stále na sociálnych sieťach objavovali humorné statusy akoby sa nás to netýkalo, začali sa objavovať reálne prípady. Neustále sme sledovali tlačové besedy a čakali na usmernenia krízového štábu štátu. Nakoľko opatrenia z vyšších orgánov neprichádzali operatívne som zvolal krízový štáb obce a prvé opatrenia sme si zaviedli sami s tým, že ďalšie opatrenia z vyšších orgánov môžu byť, len prísnejšie.

• **Samospráva nie je podriadená vláde, ale veľakrát to tak vyzeralo, akoby z vlády prikazovali a určovali starostom a samosprávam, čo treba robiť, a to často aj v šibeničných termínoch. Ako ste to vnímali Vy?**

- Chaos? Povieť to takto, každá obec má metodiku pre civilné núdzové plánovanie pri akejkoľvek mimoriadnej udalosti. Každý zakladač má svoje pomenovanie s určením rôznych nepredvídateľných situácií. Zakladač „PANDÉMIA“ ale bohužiaľ, do teraz neexistoval, keďže nebol potrebný. Takže všetky opatrenia sa vytvárali za pochodu, na kolene a inšpirácia prichádzala z prostredia iných štátov, kde to začalo skôr.

• **Hektický rok sa prejavoval aj v živote školy. Naše deti boli pomaly najdlhšie doma zo všetkých krajín Európy, čoho negatívny dôsledok sa určite prejaví v neskoršom období a nie sme tomu radi, hlavne tí, ktorým vzdelanie spolu so zdravím stavíme na najvyššie priečky v živote človeka. Aký bol váš pohľad na tieto skutočnosti a ako ste vzdelávanie zabezpečili vo Vašej obci?**

- Nakoľko materská škola a základná škola ma právnu subjektivitu, riaditeľka školy bola prizývaná na krízové štáby a spoločne sme tvorili scenár vo vzniknutej situácii. Aj keď sa výučba operatívne preniesla do online priestoru, rodičia žiakov prvého stupňa museli byť aspoň zo začiatku súčasťou výučby. Neskôr sa ukázalo, že efektivita výučby sa stráca a okrem iného, sociálny kontakt deťom veľmi chýbal. Nakoniec tu boli dva tábory rodičov, tí, ktorí chceli nedeochavo poslať deti do školy pri zlepšujúcich sa pandemických číslach a tí, ktorí trpezlivo čakali na oficiálne vyjadrenia RÚVZ, podľa ktorých sme sa riadili aj my. Bolo umenie nepodľahnúť tlaku rodičov, pretože každý z nás chápal, že sa chceli čo najskôr vrátiť do normálneho pracovného života.

• **Odsunul Covid a pandémie aj plány a riadnu prácu vašej obce? Čo sa musí riešiť urýchlene, ktoré úlohy má samospráva najvypuklejšie a ak sa uvoľnia opatrenia, musí ich ihneď riešiť? Čo sa týka rozpočtu Vašej obce, ako na tom obec v tomto roku je? Čo Vás vie najviac vytočiť, pokiaľ ide o nejaké nariadenia štátu, vlády, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťami, lebo niektorí štátni úradníci žijú akoby mimo reality?**

- Povedal by som to takto. Začali sme inak rozmyšľať a plánovať. Napriek vyhláseniu núdzového stavu sme chod obce nezastavili. Úrad síce pracoval v obmedzenom režime, ale stránky sme dokázali vybaviť telefonicky či mailom. Robili sme si poradovník a občanov sme vybavovali aj pred úradom, keď to bolo potrebné. Finančné prostriedky na dezinfekciu či ochranné pomôcky pre seniorov, zamestnancov obce a taktiež pre pracovný tím ľudí pri prvom celoplošnom testovaní riadené štátom sme operatívne vyčlenili z rozpočtu tak, aby plánované veci utrpeli čo najmenšiu ujmu. V tomto roku sme sa už zriadili aj s prihladením na túto skutočnosť. Celoplošné testovanie v našej obci trvalo 16 týždňov celkovo sme vykonali 11 903 testov z toho za uvedené obdobie bolo 34 osôb pozitívne testovaných s priemernou pozitivitou 0,29%. Nemalé finančné prostriedky síce suploval štát, ale už pri konci sme šetrili, kde sa dalo aby nám stačili kompenzované financie. Mne osobne vadili mediálne vyjadrenia, ktoré veľakrát neboli v súlade s uzneseniami hlavného hygienika čo pre nás bolo a vždy bude afrou omegou. Jednoducho povedané najprv vypovedané potom napísané.

• **Celkovo by ma zaujímal Váš názor ako kompetentnej osoby na celkové fungovanie Slovenska v súčasnosti, akú máme spoločensko-politickú a vzťahovú klímu, ako sa zmenil alebo nezmenil život Vašich spoluobčanov a ľudí všeobecne na Slovensku – z Vášho pohľadu, filozofický názor.**

- Myslel som si, že spomalíme a vstúpime si do svojho vnútra. Opak je pravdou. Vela ľudí, v kritickej situácii ako je táto, ukázalo svoju pravú tvár. Tolko negatívnych vyjadrení a emócií z pohľadu občana na Slovensku som ešte nezažil. Sociálne siete majú veľkú moc.

• Podľa mnohých Slovákov sme nikdy nemali taký chaos v štáte, aký je momentálne, a nie je to len vinou pandémie. Tento chaos má však negatívny vplyv aj na životy bežných ľudí..., večer veľakrát neplatí to, čo sa povedalo ráno, deti boli takmer rok doma, odsunuli sa preventívne prehliadky, operácie, zubná starostlivosť bola na absolútnej nule. Prakticky sme si zničili gastro priemysel a malých podnikateľov. Na druhej strane obrovské finančné prostriedky vláda vynakladá do testovania, ktoré nemajú žiadany účinok, a keby sa peniaze vyhodene na testy použili napríklad do priamej pomoci najviac zraniteľných skupín obyvateľstva, malo by to určite lepší úžitok, pretože účinnosť testov sa preukázala za posledné mesiace ako veľmi nízka..., až má človek pocit, či tu naozaj nešlo o nejaké obchody a zisky určitým skupinám. Ako to vnímate Vy ako starosta?

- V bežnom živote žijeme pod neustálym zhomom a zrazu sme zistili, že to môže byť aj inak. Sme svedkami toho, ako sa zo dňa na deň môže všetko zmeniť. Pozerám správy na rôznych kanáloch takpovediac z celého sveta. Scenáre sú všade rovnaké, jednoducho povedané obľúbená sušienka, len v inom obale. Pandémia zasiahla celý svet bez výnimky. V každej sfére je to boj, improvizácia, hľadanie rôznych možností ako sa udržať pri živote a súkromný sektor dostal ďalšiu facku. Pandémia preukázala, že určité rezorty sa zanedbávajú neoplatí. Situáciu nie len u nás na Slovensku, ale na celom svete by som opísal jedným slovom – sklamanie.

• Prakticky o rok tu máme opäť volebné obdobie, stihli ste všetko, čo ste si naplánovali pre aktuálne volebné obdobie, alebo máte čo dobiehať?

- V tomto prípade platí, že niečo zlé je na niečo dobré. Veď za uplynulé obdobie sme vymenili strešnú krytinu na základnej škole a zároveň sa vymalovalo podkrovie školy. Zrekonštruovali sme obecný rozhlas, ktorého súčasťou je aj hybridný kábel s optickou sieťou, ktorá umožňuje občanom využívať bezplatné Wi-Fi pripojenie v obci. Fasáda zdravotného strediska dostala nový šat a v požiarnej zbrojnici sa spravilo nové kúrenie. Svojopomocne boli

vymalované všetky objekty v správe obce. Vyšší územný celok nám po dlhoročných žiadostiach obnovil kryt vozovky za čo im patrí veľká vďaka. Zároveň sa pripravuje rekonštrukcia mostu v obci a ďalšia výmena krytu vozovky na ceste III. triedy. Ďalší plánovaný rozvoj obce záleží od finančných prostriedkov z dotácií nakoľko máme podaný projekt na zateplenie škôlky a kanalizácie.

• Už viac rokov ste šéfom samosprávy, zároveň ste aj prezidentom Európskej a Slovenskej naturálnej kulturistiky, veľa ste sa predtým venoval aj športu, ste trénerom naturálnej kulturistiky, vo fitness, poznáte ľudí z rôznych oblastí Slovenska, máte priateľov aj v zahraničí... Ako celkovo Vy pozeráte na fakt, že tu bola covidová pandémia, do akej miery zasiahla do našich životov... Myslite, že jej vplyv bol negatívny alebo aj v niečom pozitívny? A myslíte si, že medziludské vzťahy sa trochu vylepšili v prospech ľudí, alebo naopak?

- Keď som spomínal, že pandémia zasiahla celý svet bez výnimky myslel som aj na športové odvetvia. V prvom počiatku som mal najviac informácií od kolegov zo zahraničia. Navzájom sme sa informovali a čakali čo bude. Veľká časť športovcov prerušila niekoľko mesačnú tréningovú prípravu na podujatia, no niektorí až do poslednej chvíli držali diétu, dúfajúc, že sa pretekaf bude, predsa ich to stálo veľa fyzickej námahy a nemalé finančné prostriedky. Nehovoriac o organizátoroch súťaží, ktorí pripravovali európske a svetové podujatia a všetko ich úsilie vyšlo na zmar. V júni 2020 sme mali naplánované majstrovstvá sveta v Bukurešti. Organizátor mal pripravené všetko do bodky, vyrobené medaile na zákazku, poplatené zálohy oficiálneho hotela, miesto konania a všetko mu pretieklo medzi prstami. Verím, že aspoň medaile použije tento rok na jeseň. Bola by ich škoda, sú jedinečné so vsadenými Swarovski kameňmi. Netreba zabudnúť, že športovci sa nevzdávajú, idú za svojím cieľom. Videl som tú vzájomnú podporu, najmä vtedy, keď bol šport zakázaný. Sme jedna rodina, súpermi sme len na pódium. V medziobdobí, keď sme nesmeli organizovať športové kempy, sme im pripravili rôzne online semináre. Napríklad edukácie o dopingu a zakázaných látkach, tej nie je nikdy dosť.

otázka/redakcia

Čo nás ešte čaká v tomto roku v obci?

Tak v prvom rade, po dlhoročných výzvach a žiadostiach na vyšší územný celok sme dosiahli, že ešte v mesiaci júl 2021 prebehne rekonštrukcia mosta cez Vištucký potok, ktorý križuje Družstevnú a Pangerskú ulicu. Cesta III /1043 bude v mieste objektu presmerovaná na dočasnú obchádzkovú trasu súběžne s rekonštruovaným mostom. Rekonštrukcia je plánovaná na 5 mesiacov. Prv, než sa pristúpi k rekonštrukcii, začne sa s budovaním ďalšieho úseku nového krytu vozovky na ceste III/1334 od katolíckeho kostola smerom na Pusté Úľany zhruba v dĺžke dva kilometre.

Máme spracovanú vizualizáciu na prístrešok pri dome smútku, po ktorom už dlhé roky občania volajú. V tejto súvislosti obec kupuje aj pozemok na parkovisko pri cintoríne. Verím, že do jesene získame zámenou pozemok aby sme konečne mohli pripraviť zberný dvor pre občanov. Jeho projekt na stavebné povolenie je už pripravený.

V materskej škole pribudne nový inventár do kuchyne vo forme konvektomatu, umývačky riadu a varného kotla. Projekt je financovaný ministerstvom školstva so spoluúčasťou obce. A na záver jedna z dôležitých informácií je, že sme spustili verejne obstarávanie na kanalizáciu v obci v predpokladanej hodnote 3 950 241,67 € bez DPH.

obec Veľký Grob

vizualizácia projektu

Základná škola s materskou školou prežili pandémiu relatívne dobre

Práve sa skončil školský rok 2020 / 2021, ktorý bol pre žiakov i pedagógov školy bezpečyby veľmi náročný.

Pani riaditeľku Janku Brinzovú som zastihla v jedno z posledných horúcich júnových dopoludní a položila som jej zopár otázok, aby sme čitateľom spoločne priblížili, ako počas druhej vlny Covid-19 škola fungovala. Zaujímalo ma obdobie od začiatku roka 2021, keď po novom roku ostali všetky školy až do 12. apríla 2021 zatvorené.

• Ako ste zvládali denno-denne sa meniace pokyny, pravidlá, predpisy, karanténne opatrenia?

Zvolila som metódu zdravého rozumu a viac pozornosti ako nekonečnému a neprehľadnému množstvu informácií z ministerstva sme sa všetci venovali

starostlivosti o žiakov a ich vyučovaní. *Bolo nám jasné, že druhá vlna nákazy nás neminie a tak sme sa na začiatku tohto školského roku usilovali čo najviac deti naučiť do momentu, než sa školy zatvoria. Veľkú pozornosť sme venovali príprave na dištančné vyučovanie. Na jar, po znovuotvorení školy sme sa zasa zamerali na dôsledné dodržiavanie hygienických opatrení a našou prioritou bolo dobehnúť všetko, čo sa dalo, aby sa deti v škole čo najviac naučili.*

Vráťme sa však do januára 2021. Po iné roky sa deti po vianočných prázdninách vracali do školských lavíc, ale tentoraz iba otvorili počítače, notebooky či mobily a pokračovali v dištančnom spôsobe vyučovania, ktorý vo veľkogrobskej škole zvládli mimoriadne dobre. Všetci žiaci mali vytvorené dobré technické

podmienky na prácu, škola zakúpila ešte niekoľko notebookov, obec pomohla s internetovým pripojením a tak mali prístup k vyučovaniu aj žiaci zo znevýhodnených skupín. Pravidlá boli jasne dané – pedagógovia denne pripravovali vždy tri hodiny vyučovania a to slovenský jazyk, matematiku a striedavo vždy jednu hodinu z ďalšieho predmetu ako vlastiveda, prírodoveda,... Na on-line vyučovanie používali videoprezenačný program či aplikáciu Zoom Cloud Meetings, ktorý bol síce pôvodne určený na video konferenčné hovory, ale pani učiteľky sa naučili perfektne ho používať na on-line vyučovanie a v rámci video prenosu žiakom prezentovali učivo a zdieľali obrazovku v reálnom čase s deťmi. Dnes majú pani učiteľky pripravené zaujímavé

prezentácie na celé učebné osnovy.

Učiteľia, deti a aj rodičia novú situáciu zvládali veľmi dobre a deti mali vytvorené takmer také isté podmienky, ako by boli v škole pred tabuľou. Príprava takýchto vyučovacích hodín je však ďaleko náročnejšia ako klasických hodín v triede a priamy kontakt s deťmi je tiež problematickejší. Úprimne povedané, všetci takpovediac „varili z vody“, lebo na takúto alternatívu ich nikto odborne nepripravil. Najhoršie to mali prváci, lebo tí svoju pani učiteľku potrebujú každú jednu minútu, ale s pani učiteľkou Martiškovou a veľkou pomocou rodičov to všetci zvládli a dnes už vedia krásne čítať aj písať.

Deti samozrejme trpeli aj ponorkovou chorobou lebo celú zimu boli vlastne zatvorené doma iba v kruhu svojej rodiny a chýbali im spolužiaci, kamaráti, sociálne kontakty. Staršie deti to zvládali lepšie a občas sa aj za prísnych karanténnych opatrení stretávali. Všetci do jedného sa však veľmi tešili, keď sa na jar mohli vrátiť do školských lavíc.

Iná bola situácia v materskej škole, ktorá bola po celý čas druhej vlny zatvorená, lebo iba minimum rodičov prejavilo

záujem o to, aby deti chodili do škôlky aj počas pandémie. Pani učiteľka Mária Juričková prostredníctvom internetu pripravovala nejaké spoločné aktivity, ale celá starostlivosť o deti sa presunula na rodičov a príbuzných. O to radostnejší bol návrat do kolektívu a dnes znie záhrada škôlky veselým detským džavotom. Potreba komunikácie s okolím je u predškolákov naozaj dôležitá. Za pár minút fotenia pri hojdačkách, som sa od detí dozvedela všetko o tom, kto je kto, kto im kúpil čapice, kde pracuje ocko, čo robí bratček, aká chorá je babka,... až sa mi z toľkých informácií hlava zatočila.

• Prekvapilo ma, ako veľa detí chodí do materskej škôlky a tak som sa pani riaditeľky opýtala, či kapacita škôlky bude v budúcnosti postačovať obzvlášť s ohľadom na povinnú predškolskú výchovu.

Zatiaľ nám kapacita postačuje a iba výnimočne sa stane, že nevieme vyhovieť všetkým žiadateľom. Napriek tomu máme pripravený alternatívny plán rozšírenia škôlky či už *nadstavbou budovy alebo jednoduchým a rýchlym riešením – pridaním kontajnerovej*

triedy. Potreba miest v MŠ je závislá predovšetkým od demografického vývoja, ktorý môže byť veľmi kolísavý a preto preferujem variabilné riešenia, aby v prípade opätovného zníženia počtu žiakov boli všetky priestory multifunkčné a mohli sme ich zmysluplne využívať.

• A aká je situácia v základnej škole?

Táto budova nám dnes postačuje, ale máme takpovediac aj rezervu, napríklad pre možnosť zriadenia nultého ročníka a to využitím podkrovných priestorov, ktoré sú už z časti obytné, ale na aj druhá časť strechy by sa dala adaptovať na učebné priestory. Počet obyvateľov obce sa síce zvyšuje, stavajú sa nové domy a bytovky, ale počet detí je zatiaľ stabilný.

Po neľahkom školskom roku teraz prichádzajú tie naozajstné prázdniny a iba ťažko je predpovedať, čo na učiteľov a žiakov čaká v septembri. Ďakujem pani riaditeľke za rozhovor a spoločne s celým školským kolektívom prajeme všetkým krásne prázdniny a nabádate deti aj rodičov k opatrnosti, aby sa všetci žiaci vrátili do školy zdraví a oddýchnutí.

- ES -

Na otázku: „Čo robili hasiči minulý polro

Sedemnást' nediel' po sebe sa osem členov DHZ Veľký Grob striedalo na antigénovom testovaní v kultúrnom dome, kde zabezpečovali organizačnú stránku tejto obrovskej akcie, pripravovali priestory, dezinfikovali ich. V priemere sa na každom testovaní zúčastnilo 700 až 800 občanov a tak je pochopiteľné, že išlo o naozaj náročnú a aj veľmi rizikóvu prácu zdravotníkov i hasičov. Pozitívnym aspektom bola príkladná starostlivosť, ktorou boli všetci aktívni pracovníci zahrnutí, lebo hladom ani smädom veru nikto netrpel. Vzorné manželky sa o nás perfektne postarali, koláčikov a zákuskov bolo neúrekom. Poďakovanie patrí celým testovacím

tímom, ale aj ich rodinám, ktoré namiesto nedeľných rodinných akcií, sedeli doma s obavami, aby im tatko hasič alebo mamička sestrička nedoniesol domov nechcený darček v podobe vírusu. Za svoju nezištnú pomoc pri testovaní boli hasiči aj morálne ocenení odznakom od ministra vnútra Romana Mikuleca, ktorý získal Peter Kemény a Ing. Ludovít Gerbery. Okresná organizácia DPO čestnými uznaniami ocenila za dlhoročnú aktívnu činnosť a plnenie úloh členov DHZ Petra Keményho, Rudolf Ženiša, Martin Palča a Matej Polačeka.

Našťastie nikto z testovacieho tímu sa pri testovaní nenakazil a grobsky hasičský pán predseda, ktorého som spovedala, si svoju nákazu doniesol od kamaráta a nie z testovania. Je paradoxom, že na Covid ochorel práve predseda hasičov a člen krízového štábu, ktorý na 199 % dodržiaval všetky hygienické opatrenia. Je jasné, že dokonalá ochrana pred nákazou neexistuje, ale dodržiavanie prísnych hygienických opatrení a očkovanie výrazne znižuje riziká a následky Covidu-19.

• Petra Keményho som sa opýtala, ako on aj jeho rodina prežival vlastnú skúsenosť s covidovou nákazou.

- Keď mi kamarát, s ktorým som sa deň predtým stretol, oznámil, že má pozitívny test, schmatol som deti, ktoré som práve viedol do školy a aj moju milú ženu a hajde do karantény. Prvých deväť dní mi vcelku nič moc nebolo, ale potom som sa začal cítiť zle a tak sme sa celá rodina rýchlo vybrali do Trnavy na PCR testy. Pozitívny som bol iba ja a tak som sa uchýlil do najprísnejšej izolácie v pracovni na podkroví, kde som osamote strávil nelahké dva týždne s horúčkami a ťažkými dýchacími ťažkosťami.

• A dávali vám jesť iba palacinky a pizzu, lebo tie sa dajú podstrčiť pod dverami?

- Nie, nie, nie, starali sa o mňa veľmi dobre, ale neustále dezinfikovanie a dodržiavanie prísnych hygienických opatrení bolo pre nás veľmi náročné. No ale oplátilo sa, lebo nikto ďalší sa odo mňa nenakazil. S chorobou a jej následkami som ešte dlho bojoval a všetkým, ktorí tvrdia, že je to iba

„Kľúč?“ je jednoduchá odpoveď: „Testovali.“

„chripôčka“ odkazujem, že sú na veľkom omyle.

Ale hasiči samozrejme neriešili iba testovanie na Covid-19. Techniku treba stále udržiavať, kontrolovať, preskúšavať a veru aj sa im to oplátilo. V sobotu večer 20. februára 2021 bol v Grobe ohlásený požiar rodinného domu a domáci hasiči k nemu dorazili ako prví a do neskorej noci pomáhali profesionálom zo Senca pri likvidácii požiaru. V nedeľu ráno ich nečakal zaslúžený oddych, ale nástup do služby na testovaní.

Riešili aj prípad opaľovania elektrických káblov. Po dlhom pátraní, našli páchatela, ktorý bezstarostne páli káble a veľmi sa čudoval, čo na tom komu vadí. Ešte prekvapenejší bol, keď na miesto dorazili hasičmi privolaní štátni policajti a naparili

mu riadnu pokutu. Snáď bude táto jeho „drahá“ skúsenosť poučná aj pre ostatných.

• **Predsedu DHZ som sa nezabudla opýtať, aké novinky majú vo výbave?**

- *Stále dopĺňujeme techniku, aby sme boli čo najlepšie vybavení. Veľkou novinkou vo výbave DHZ je AED – profesionálny automatický elektrický defibrilátor. Na jeho používanie sme samozrejme boli vyškolení. Ústredný dispečing 112-ky, s ktorým sú všetci naši členovia spojení poplachovou aplikáciou, nás v prípade ak niekto potrebuje zásah s defibrilátorom okamžite vyšle. Rozdiel medzi príjazdom sanitky, ktorý môže trvať aj 20 minút a príchodom domácich hasičov, ktorý trvá maximálne 7 minút, môže znamenať rozdiel medzi životom a smrťou. Poplachová aplikácia, ktorú som už spomínala, nás takpovediac*

jedným klikom zvoláva aj pri požiarom poplachu, čo výrazne zvyšuje našu mobilitu.

Dnes je už takmer všetko v poriadku a grobski hasiči, len čo to uvoľnené protipandemické opatrenia dovolili, zorganizovali pre deti „náhradu“ MDD. V horúcu júnovú sobotu sa na futbalovom ihrisku streli nielen malí hasiči, ale aj všetci ich kamaráti na parádnom podujatí. Po mesiacoch izolácie sa deti nevedeli vynašantiť, zjedli obrovské množstvo lepkavej cukrovej vaty a potom sa umývali pod hasičskou fontánkou. Deti mali obdivuhodnú výdrž a s obrovským nasadením absolvovali prekážkové dráhy

a malými ručnými pumpami postriekali celý areál. Veľkí hasiči asistovali svojim malým kolegom plamienkačom a predviedli ozajstný požiarny útok, aby mali deti motiváciu trénovať, lebo za pár rokov aj oni budú veľkí hasiči, ktorí zachraňujú životy, zdravie i majetok svojich spoluobčanov. A aby sa domov všetky deti vrátili čistučky a osviežené, pripravili pre nich kolegovia hasiči z DHZ Reča aj obľúbenú penovú show.

Obetaví rodičia s deťmi strávili na ihrisku krásne horúce popoludnie a užili si predovšetkým svojich príbuzných, kamarátov a známych, lebo to v tomto neľahkom roku bolo ich prvé spoločné podujatie.

- eva sudová -

Indiánske leto vo Veľkom Grobe

Oznam Štatistického Slovenskej republiky: V obci Veľký Grob prebehlo dňa 26. júna 2021 doplňujúce sčítanie obyvateľov, ktorým bolo zistené, že v obci žije päťsto príslušníkov indiánskeho kmeňa Rašelinčitov. Ide o mierumilovný kmeň, ktorého príslušníci sú čestní, skromní, chránia prírodu a odvážne sa vždy postavia tým, ktorí ju ničia. Indiáni si rozložili svoj tábor pri grobskom rašelinisku v areáli oddychovej zóny Pod vrbami.

Asi takto by vyzerala úradná tlačová správa, ale my sme miestny časopis a tak to napíšeme trochu ináč.

Vďaka grantu z **Projektov zamestnancov Nadácie Volkswagen Slovakia**, šikovným chalanom z OZ Búda team, Malí športovci z Veľkého Grobu a 25 mladým dobrovoľníkom sa konal už tretí ročník vydarenej akcie pre deti. Ak si zaspomínate, prvá bola Cesta rozprávkovým lesom, druhý Pirátsky ostrov a tentoraz organizátori zvolili indiánsku tému.

Už od rána organizátori chystali osem malých indiánskych táborísk, na ktorých si Rašelinčitovia preverili svoje znalosti o prírode, zručnosť, mrštnosť, presnú mušku, ale aj šikovné rúčky pri výrobe čeleniek.

Chlapcom sa najviac páčili lovecké disciplíny a počas

akcie bolo oštepmi a prakmi ulovených 187 bizónov a 156 medvedov grizly, ale iba namalovaných.

Veľmi dobre zvládali aj indiánsku prekážkovú dráhu a jazdu na koníkoch. Dievčatám sa viac páčilo maľovanie na tvár a kreatívne úlohy. Módna prehliadka krásnych Indiániek pobežujúcich po celom areáli bola naozaj parádna. Malé slečny sa však nedali zahanbiť ani pri loveckých disciplínach. Každý malý Rašelinčita

Nadácia
Volkswagen Slovakia

dostal svoje indiánske meno a pred náčelníkom kmeňa Bradatým bizónom, ktorý sídlil vo svojom teepee, zložil slávnostný sľub. Za splnené úlohy deti dostávali od veľkých Indiánov pierka a tak boli ich členky na konci bohaté a pestré. V areáli Pod vrúbami potom pierkami ozdobili obrovský spoločný lapač snov, aby od všetkých obyvateľov Veľkého Grobu i návštevníkov odplašili zlé sny. Veľkou atrakciou pre deti bola jazda na koníkoch, lebo iba v sedle je pravý indián najšťastnejší. To deťom splnili malý čierny Hatátitlá a veľký hnedý Ilči, koníky z OZ Kone ľuďom z Blatného, kde sa rodina Pinkovcov stará o vykúpené, nechcené, staré, týrané a zranené koníky a psíkov.

Napriek tomu, že bola tá správna horúca júnová sobota, v prírode pri vode bolo veľmi príjemne, čo ocenili hlavne obetaví rodičia, ktorí svoje detúrence sprevádzali. Organizátori nezabudli ani na občerstvenie a chalani z Búda teamu všetkých pribežne prikrmovali a starali sa aj o pitný režim, aby mali Indiáni dost síl na plnenie neľahkých úloh.

Akcia prilákala nielen deti z Veľkého Grobu, ale aj o okolitých obciach ba aj zďaleka, čo nás veľmi teší, lebo po dlhom čase covidového núteného sedenia doma za pecou sa celé rodiny vypravili do prírody, aby strávili čas nielen so svojimi deťmi, ale aj ich kamarátmi. Obdivuhodné je nasadenia mladých študentov a rodičov, ktorí celé podujatie zorganizovali a realizovali. Evidentne tvrdenie, že všetci študenti sa iba poplávajú, pijú a fajčia, pre mladých z Veľkého Grobu neplatí, lebo tí opäť dokázali, že vedú pripraviť pre svoju komunitu krásnu akciu. Iba ten, kto už niečo podobné organizoval, vie oceniť, aká náročná je príprava takejto veľkej

akcie a na čo všetko musia organizátori myslieť – aby bolo dost parkovacích miest, aby boli na mieste hasiči, lebo po takom dlhom suchu hrozí nebezpečenstvo požiarov, aby bola zabezpečená zdravotná starostlivosť, aby bolo dost ľadu na chladenie nápojov, dost žemlí na cigánsku, aby mali všetci krásne indiánske kostýmy,... Na nič nesmiete zabudnúť, všetko musí byť vopred pripravené – papieriky na členky, lepidlo, fixy,... Preto na záver článku musíme poďakovať všetkým, ktorí sa o zdar Indiánskeho leta 2021 vo Veľkom Grobe pričínili: Nadácii Volkswagen Slovakia, OZ Búda team a Malým športovcom z Veľkého Grobu, DHZ Veľký Grob, obecným pracovníkom a najmä všetkým dobrovoľníkom: Vanesse Adamíkovej, Sára Máderovej, Zuzane Kosecovej, Barbore Prinerovej, Sofii Synakovej, Saške Dugovičovej, Samovi Ivanovi, Dade Bohunickej, Barborke Telekešovej, Dominike Horníkovej, Bronke Kubiceovej, Davidovi Fialovi, Paťovi Kráľovi, Lukášovi Ivanovi, Evičke Rigovej, Bianke Pasztorek, Eme Boóczovej, Alene a Jurovi Mesárošovým, Danke Ivanišovej, Mišovi Vojkovičovi, Slávke Monaghan Ingeliovej, Edovi a Maťkovi Némethovým, Martinovi Palčovi a samozrejme rodičom, ktorí neváhali a vybrali sa na grobske rašelinisko, aby svojim deťom (a určite aj sebe) urobili radosť.

- Howg, dohovoriť som -

Obec kúpila autobus

V tomto roku sa naša obec opäť zaradila medzi neustále sa rozvíjajúce samosprávy a pre svojich občanov zakúpila používaný diaľkový autobus značky Iveco 50C13. Tento nový prírastok v kategórii motorových vozidiel bude určený pre zefektívnenie transportu našich obyvateľov. Široké uplatnenie si nájde hlavne u organizácií, ktoré pôsobia na území obce a tak prispeje k dostupnejšiemu a komfortnejšiemu cestovaniu pri realizácii kultúrno-spoločenských akcií. Chceli by sme sa touto cestou poďakovať Ing. Vojtechovi Andorovi ml. za sprostredkovanie a pomoc pri realizácii predmetnej kúpy a autobusu prajeme veľa šťastných kilometrov na našich frekventovaných cestách a veľa spokojných užívateľov.

- Obecný úrad -

Advokátka Janka Benková je naša rodáčka

V našom obecnom časopise pravidelne predstavujeme zaujímavé osobnosti, ktoré by sa dali rozdeliť do dvoch skupín – domácich Veľkogrobanov a nových obyvateľov, ktorí si našu obec vybrali za svoj domov. Dnešná osobnosť takpovediac spája obidve kategórie, grobsku rodáčku, advokátku Janu Benkovú, rodenú Stasinkovú, sme oslovili, aby našim čitateľom priblížila svoju prácu a životné cesty, ktoré ju odviedli a znova priviedli do rodnej obce.

• Pani Janka, aká bola vaša cesta k profesii advokátky?

- Bola to pomerne klukatá cesta. Napriek tomu, že som mala výborné rodinné zázemie, krátko po maturite som sa rozhodla odísť pracovať ako opatrovatelka seniorov do Viedne, aby som sa okrem anglického jazyka zdokonalila aj v nemeckom jazyku a popri tom som tu na Slovensku vyštudovala najprv sociálnu prácu a po štvrtom ročníku som si k tomu pridala aj štúdium práva. V tom čase sa mi narodil najstarší syn Martin a tak to bolo dosť hektické obdobie, ale spolu s rodinou sme to všetko zvládli.

• Ako ste naštartovali svoju advokátsku kariéru?

- V bratislavskej advokátskej kancelárii som od roku 2012 absolvovala trojročnú prax koncipientky a po zložení advokátskych skúšok som tam ostala pracovať. Do rodiny nám pribudla dcérka Laurinka a ja som si neustále uvedomovala, že musím nájsť riešenie, ktoré bude podstatne lepšie vyhovovať aj mojej rodine a tak som sa v roku 2017 rozhodla osamostatniť sa a otvoriť si kanceláriu tu vo Veľkom Grobe.

• Bolo to správne rozhodnutie z hľadiska vašej kariéry?

- Určite áno. Mala som v tom čase už istý okruh svojich klientov, ktorým neprekážalo, že budem pracovať vo Veľkom Grobe a boli ochotní za mnou vycestovať aj sem. Vďaka dobrým osobným referenciám pribúdajú noví klienti a ja mám stále veľa práce. Sama si rozhodujem o tom kedy a čo robím a klienti za mnou chodia zo širokého okolia od Nitry až po Bratislavu. Som advokátka, ale nesmiem zabudnúť, že som aj mama. Najviac som si to uvedomila, keď starší syn ťažko ochorel a potreboval svoju mamu 24 hodín denne. Práve táto moja „práca“ mamy sa otvorením mojej vlastnej advokátskej kancelárie obrovsky zmenila k lepšiemu, čo sa aj zúročilo a narodil sa mi druhý synček Lukáš. Ani jedinýkrát som moje rozhodnutie odísť z Bratislavy a pracovať vo Veľkom Grobe ako samostatnú advokátku neolutovala. Nevylučujem však, že sa za pár rokov (keď deti vyrastú) vrátim do nadsadené povedané „vysokej advokácie“, ale dnes som predovšetkým mama a až potom pani advokátka.

• Aké je vaše odborné zameranie, teda aké problémy svojim klientov riešite?

- Mojim oborom je obchodné, občianske a rodinné právo, tvorba zmlúv, zakladanie obchodných spoločností a zmeny v nich, spolupráca s realitnými kanceláriami pri kúpe a predaji nehnuteľností, zastupovanie klientov pred súdom a dnes veľmi frekventované rozvody, ktorých počet v priamej súvislosti s Covidom vzrástol. Veľa rodín má problémy, s ktorými sa na mňa obracajú. Usilujem sa byť v prvom rade mediátorom a pokúšam sa veci riešiť cestou dohody, lebo každý konflikt v rodine v konečnom dôsledku ťažko dopadá na deti.

• Ako sa vám darí oddeliť problémy klientov od svojho vlastného života a nenosiť si ich trápenia domov?

- Podarili sa mi to, ale musím priznať, že to trvalo veľmi dlho a bol to ťažký proces, lebo aj keď nemáte pred sebou spis klienta, na ktorom pracujete, hlavu si „nevypnete“. Musela som sa naučiť odosobniť sa od svojej práce a dokonca aj vedieť povedať NIE, lebo všetky krivdy sveta neviem vyriešiť. Ale vôbec to pre mňa nebolo jednoduché.

• Témou tohto obdobia je samozrejme pandémia a tak sa každého pýtam na to, ako jeho rodina prežila druhú vlnu Covid-19. Teda aké to bolo u Benkov?

- Našu rodinu Covid veľmi zasiahol, všetci sme boli pozitívni a hoci priebeh choroby sme až na môjho otca mali iba ľahký, psychicky to na nás samozrejme pôsobilo veľmi zle. Deti boli jednoducho doma a ja osobne som zatvorenie škôl a škôlok považovala za veľmi rozumné, lebo deti, hoci sú bezpríznakové, môžu roznášať infekciu v celom kolektíve. Starší syn Martin, ktorý si už domáce vyučovanie užil, keď bol v dôsledku choroby takmer rok doma, ľahko nabehol na dištančnú výučbu. Spoločenskej Laurike deti zo škôlky chýbali, ale vďaka modernej komunikačnej technike s nimi udržiavala kontakt a tak spoločne a zdieľali všetky detské problémy. Pre Lukáša je zatiaľ stredom sveta rodina a tú si užíval.

• Ako sa zmenil Veľký Grob za tie roky, čo ste pôsobili a žili inde?

- Od čias môjho grobskeho detstva sem prišlo veľa nových ľudí a v pokojnej dedinke sa začali diať nové veci. Organizuje sa veľa zaujímavých akcií čo ja, ako mama hodnotím pozitívne, lebo to spája celú komunitu. Nie všetkým sa to samozrejme páči, ale ten kto chce, nech pokojne sedí doma a kto sa chce združovať, nech sa pripojí k partii, ktorá mu vyhovuje. Obec sa rozširuje, ale trochu mám obavy z toho, že infraštruktúra trochu pokrívava.

Na otázku: Čo vám v Grobe chýba? pohotovo odpovedal Jankin manžel: Zmrzlina, pošta, kanalizácia a koľaje. Zmrzlina sa určite vyrieši, dokonca aj kanalizácia raz bude, ale problém pošty a koľají sa asi ťažko vyrieši (poznámka redaktora)

• Čo vám okrem rodiny a práce prináša radosť?

Naše zvieratka, máme päť psíkov a dve mačičky. Čas, ktorý s nimi strávim, je pre mňa relaxom. Prechádzka so psíkmi mi pomôže v rámci psychohygieny viac ako čokoľvek iné.

Ďakujem za zaujímavý rozhovor a prajem vám veľa pracovných úspechov a veľa šťastia v rodine.

- sudová -

Pandémia finančne ochromila aj hudobníkov, Marco Rajt z Veľkého Grobu to pocítil tiež

Huslistu Marca Rajta som navštívila v jeho dome na konci ulice, kde si pripadáte viac ako v rekreačnej oblasti než ako na dedine. Zaujímalo ma, ako on – umelec – prežil neľahký čas lockdownu.

• **Ako interpret zvyknutý na koncertné pódia, potlesk a obdiv divákov prežil čas zákazu všetkých verejných vystúpení, koncertov a kultúrnych podujatí?**

- Na začiatku som to bral takpovediac na ľahkú váhu a neprípúšťal som si, že sa na nás rúti naozaj zlá doba. Na konci roka 2020 ma najviac ma trápilo, že sme nestihli nahráť novú skladbu na môj album, ktorú som pripravil s Igorom Kmeťom, ml., neuskutočnili sa veľké aj komorné vianočné programy a koncerty v športovej hale na Myjave, v Galante na Silver Lake Ranch,... Moja kariéra sa pre Covidom dobre rozbehla, mohol som si vyberať kde a s kým chcem koncertovať, zaujímali sa o mňa médiá, proste sa mi darilo a naraz ako keď utne – žiadne vystúpenia, žiadne koncerty, žiadna práca. Po mesiaci, dvoch, troch sa zo mňa – superaktívneho muzikanta a manažéra stal „domasď“. Bez tlaku a stresu organizovania a realizovania koncertov som upadol do letargie.

• **Aká bola vaša finančná situácia?**

- Výrazne sa mi samozrejme znížil príjem, lebo ona „štátna pomoc“ pre umelcov je

na úrovni životného minima. Ešte že ma rodičia naučili žiť skromne a neutratiť okamžite každé zarobené euro za luxusné dovolenky či iný nepotrebný luxus. Účty treba platiť a ak sa vaša situácia takto výrazne zhorší, je to veľmi deprimujúce.

• **Ako vyzeral váš život počas pandémie?**

- Musím priznať, že som bol veľmi spomalený, ale snažil som sa aspoň natáčať videoklipy, pripravoval som si nové veci, prezentoval som sa na sociálnych sieťach, nafotili som nové fotografie, snažil som sa byť v kontakte so svojimi fanúškami. Občas som ale upadal do depresie, lebo to všetko trvalo už veľmi dlho a nevidel som pred sebou žiadnu svetlú perspektívu.

• **Aká je situácia dnes?**

- Trocha sa to rozbieha, už mám dohodnuté prvé vystúpenia, ale obavy z tretej vlny akosi brzdia organizátorov i umelcov. Rozhodol som sa vrátiť k pedagogickej práci a to nielen z dôvodu, že to je zdroj príjmu, ale aj preto, aby som sa viac dostal medzi ľudí, lebo sociálnu izolovanosť som ja, ako na umelec zvyknutý denno-denne sa pohybovať medzi ľuďmi, veľmi ťažko znášal.

• **Nemôžeme sa nespýtať na vášho syna, ktorý už má osem rokov. Podedil po vás hudobný talent?**

- Rozhodne podedil, je veľmi talentovaný, hravo zvláda hru na husliach a teraz si pridala aj klavír. V jeho veku je ale prirodzené, že vedľa hudby má aj veľa iných záujmov. Niekedy spomínam na svoje detstvo, ako nás otecko učil, ako sme hodiny cvičili, chodili kupovať platne svetoznámych

primášov do Maďarska, aby sme sa posúvali stále ďalej a ďalej. Od desiatich rokoch som s otcom vystupoval a hrávalo sa desaťkrát viac ako dnes. Dnes je doba iná, deti majú mnoho iných lákadiel a ja rozhodne nechcem svojho syna do ničoho nútiť. Som šťastný, že máme krásny vzťah. Táto doba ma priviedla k tomu, aby som začal ináč rozmýšľať a prehodnotil som svoje priority. Nie je ľahké byť dnes koncertným interpretom, keď na pár klikov máte k dispozícii všetku hudbu sveta, ale určite by som chcel, aby môj syn hudbu miloval, tak ako celé generácie mojich predkov.

Ďakujeme za rozhovor, prajeme veľa krásnych vystúpení, radosti zo synčeka a hlavne veľa zdravia, aby ste mali silu ďalej bojovať.

- ES -

„Život vo Veľkom Grobe“, časopis pre občanov obce Veľký Grob. Vychádza 2 krát ročne.

Vydáva – obec Veľký Grob, adresa: Obec Veľký Grob, Obecný úrad, 925 27 Veľký Grob, IČO: 00306291, Tel: 031/ 78 461 32, Fax: 031/ 78 461 37, e-mail: starosta@velkygrob.sk, obecnyuradvelkygrob@stonline.sk, registrované Ministerstvom kultúry SR, EV 4908/14, ISSN 1339-7125.

Predseda redakčnej rady: Viliam Rigo, starosta obce.

Odborný dozor pri spracovaní časopisu a redakčné korektúry, tvorba časopisu: Vydavateľstvo „Helena“ so sídlom v Šali, Mgr. Alena Jaššová - promovaná žurnalistka. IČO: 34644237.

Grafika: Peter Orbán – ZoxóPress.

ROČNÍK DEVIATY, číslo PRVÉ / júl 2021. Ďalšie číslo vyjde v decembri 2021.

Časopis vyšiel v náklade 550 ks, plnofarebne. NEPREDAJNÉ. Za kvalitu fotografií zodpovedá obec a autori článkov.

Do Veľkého Grobu sa sťahuje bývať veľa mladých ľudí

Do Veľkého Grobu sa v posledných rokoch prisťahovalo veľa nových obyvateľov a o viacerých z nich sme aj písali a vždy nás zaujíma, prečo sa rozhodli, že budú žiť vo tejto obci. Na konci jednej z tichých grobských uličiek na záhrade starého domu vyrastá nový domov ďalšej rodiny Andrei a Zoltána. Za rodinu, ako ináč, na otázky odpovedala Andrea.

• Čo vás viedlo k tomu, aby ste si postavili dom vo Veľkom Grobe?

Pred tromi rokmi sme sa rozhodli vymeniť bývanie v paneláku v Šali za rodinný dom na vidieku. Pracujeme v Trnave a Bratislave a tak sme začali obchádzať obce napravo a naľavo od diaľnice a najviac sa nám zapáčil Veľký Grob. Na prvý pohľad sa nám padlo do oka centrum obce s potokom a aj tá spleť malých uličiek. Vyhovovala nám aj občianska vybavenosť, to že je tu škôlka, škola, veľká samoobsluha a zdravotné stredisko. Zavážilo aj to, že naša mamina píše do grobských novín a vždy nám rozpráva o zaujímavých akciách, ktoré sa tu organizujú, o tom aký bohatý je komunitný život a my sme chceli bývať tam, kde sa niečo deje.

• Ako ľahko ste našli vhodnú parcelu na stavanie?

Mali sme predstavu veľkého pozemku a tak to nebolo celkom jednoduché hľadanie. Nakoniec sme kúpili veľkú 26 árovú parcelu so starším domom a rozhodli sme sa svoj nový dom postaviť na záhrade. Časom by sme chceli i starý dom zrekonštruovať a nájsť mu nejaké zmysluplné využitie. Nápomocný nám bol aj pán starosta Vilko Rigo, ktorého dobre poznám od svojho detstva v Sládkovičove.

• Ako sa vám stavalo?

Každé stavanie je dlhé a drahé a ani to naše nie je iné, ale máme veľmi tolerantných a milých susedov, ktorí už druhý rok trpezlivo čakajú, kedy odíde posledný remeselník a do našej uličky sa vráti ticho a klud.

• Aký bude konečný výsledok – váš nový domov?

Stavíme veľký, pohodlný, nízkoenergetický dom v škandinávskom štýle a na záhrade bude veľa stromov, záhony, skleníky, kurník pre sliepočky, včielky a možno aj dve ovečky na spásanie trávniku. Na dvore máme aj starú pec na chlieb a tú by sme chceli opraviť a vypekať.

• Ako sa už tešíte na sťahovanie?

V rámci zvyšovania počtu obyvateľov obce a platiteľov daní by sme sa do konca roka chceli v plnom počte troch osôb nastahovať, ale sme si vedomí, že to bude ešte nejaký ten rok trvať, kým všetko dokončíme tak, ako sme si naplánovali.

- ER -

Spoločenská kronika obce / december 2020 - máj 2021

Narodili sa:

Nina Dóková, Jasmína Falbová, Olívia Grigová,
Laura Kempová, Lea Kovářová, Oliver Panenka,
Šimon Stankovič, Ondrej Šišolák, Hana Švachová,
Jakub Žák

Uzavreli manželstvo:

Mgr. Vladimír Kubalák a Mgr. Silvia Martikánová
Emil Tešiny a Nikola Kilíková

Opustili nás:

Terézia Brinzová, Štefan Griga, Štefan Kőszegi,
Emília Krajčovičová, Mária Krajčovičová,
Janka Marníková, Peter Martinček, Juraj Prístavok,
Jana Surovcová, Etela Zubáková